

ret gyldigt Bevis for, at de havde beskæftiget sig med Landbrugsarbejde derovre. Det kunde ikke falde mig ind at rette Brejdelser mod det ærede Medlem for at have arbejdet paa denne Maade. Men paa den anden Side ligger det dog temmelig sikkert paa Ydergrænsen. Jeg ved ikke, hvad disse Amerikafarere have arbejdet med; jeg har heller ikke spurgt om det. Men hvis de f. Eks. maaske have kørt med store kombinerede Meje- og Tærskemaskiner, er det temmelig sikkert en Undervisning, som kun har liden Betydning for en dansk Husmand. (Afbrydelse af *Poul Christensen*). Jeg har ikke set nogen herhjemme køre med kombinerede Tærsk- og Mejemaskiner. Maaske ere de i Brug her paa Sjælland; men skønt jeg er sjællandsk Landmand, kender jeg dem ikke, i alt Fald ere de ikke kombinerede. (Afbrydelse af *Poul Christensen*). Ja, jeg tør ikke fortsætte denne Konversation, men jeg vil i Tilslutning til denne Bemærkning fra Ordføreren for det Parti, hvortil jeg hører, gøre opmærksom paa, at Springet jo neppe turde være saa overvældende, om man under givne Omstændigheder havde Ret til en Dispensation lige overfor hjemvendte Byarbejdere, og det er vistnok det, som man fra de jyske Husmænds Side tænker paa, naar man hentyder til, at alle skulde have Adgang. Jeg vil ikke stille Forslag om, at man under alle Omstændigheder skulde være pligtig dertil, men vil gerne lægge et godt Ord ind for, at man ved Lovens Udformning blev enig om, at der kunde gives en saadan Dispensation. Det kan være godt med Lovregelen om de 6 Aar minus 2 osv., men der kunde jo ogsaa indtræffe Tilfælde, som det kunde være berettiget at tage Hensyn til, selv om de faldt noget udenfor Lovens Rammer. Lovens Rammer maa være bestemte, og jeg ser ikke anden Udvej til at imødekomme det Ønske end ved at give Plads til Dispensation, og det vil jeg henstille til det ærede Udvalg og den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse.

Der er i de jyske Husmænds Ønsker ogsaa et Forslag om, at naar Ansøgere, der var raadende over 500 Kr., maatte ønske et Brug af en Laaneværdi indtil 8,000 Kr., skulde det bevilges. Det vil altsaa være at rokke ved Spørgsmaalet om, at de vedkommende selv skulde eje $\frac{1}{10}$ af Laaneværdien. Naar man nu holder fast paa Bestemmelsen om $\frac{1}{10}$, vil jeg gerne have Lov til, inden jeg kommer til Slutningsbemærkningerne om min Stilling til denne Sag, at spørge: Hvorfor holder

man egentlig saa fast paa denne Tiendedel? Er det, fordi der har været Tab ved de Penge, man anbringer, og man er bange for at gøre Statens Prioriteter svagere i Lovforslaget? Saaledes som den højtærede Minister har forelagt det, slutter det med en Oplysning om, at Tabet for Staten i de forløbne Aar har været 6,870 Kr. Ved at undersøge dette Tab i Forhold til den samlede Sum, de 15 Millioner Kr., som ere anvendte, komme vi til, at Tabet i samtlige de forløbne Aar har været mindre end $\frac{1}{2}$ pro mille. Det er saa forsvindende, at jeg fristes til at se ganske bort fra, at der har været noget Tab.

Det kan altsaa ikke være af Hensyn til Risikoen, at man ikke ønsker at røre ved Bestemmelsen om $\frac{1}{10}$. Der er tabt 850 Kr. om Aaret, det er et saa forsvindende Beløb, at man ikke overdriver, naar man siger, at der intet er tabt. Saa komme vi naturligvis til Rentetabet. Det er mig ikke bekendt, hvor stort Rentetabet for Statskassen er paa de Millioner, der ere laante ud, men jeg vil gerne have Lov at sige, at der behøver intet Tab at være, saaledes som Diskontoen tegner sig. Det er mig bekendt, at man i vore Nabolande — jeg tror ikke dem alle sammen, men i nogle af dem — endogsaa i Industrien rejser Penge paa Værdipapirer til $2\frac{1}{2}$ pCt., og jeg tror ikke, det vil være umuligt at vente, at den danske Stat vil kunne magte at rejse Penge uden Tab til 3 pCt. Efter Sigende skal der ogsaa være danske Banker, ikke af de største, som i Øjeblikket ved Hjælp af deres Værdipapirer ligge inde med Penge til en saadan Rente. Herhjemme holde vi paa en højere Rente. Vi have i saa mange Henseender Mesterskabet, sige vi og tro vi, men en Ting er uomtvistelig: Mesterskabet med Hensyn til høj Rente sidde vi ubestrideligt inde med og have siddet inde med længe, og der er Udsigt til, at vi beholde det. Man siger, at man herhjemme holder paa den høje Rente for at passe paa Nationalbankens Guldbeholdning, men alt imens vi sidde med denne Verdensrekord i Rente, gaar Nationalbankens Guld ganske stille ud af Kælderen — nej, det var en Fortalelse, det lister ganske rask ud af Kælderen. Der er forsvundet 7—8 Mill. Kr. siden Juli. Det hjælper altsaa ikke. Jeg tror derfor, naar vi se hen til, hvad vore Nabolande kunne gøre, vil det ogsaa kunne lade sig gøre at skaffe disse Penge til Jordlodder til Landarbejdere uden Rentetab. Det er mig meget om at gøre, at man er klar over, at der ikke behøver at bringes Offer fra